

o.o.o.o.o.1sygn. akt II Ka 248/20

o.o.o.o.o.1.1

o.o.o.o.o.1.2WYROK

o.o.o.o.o.1.2.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

o.o.o.o.o.1.2.2POLSKIEJ

dnia 25 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	staż. Magdalena Tomczyk

przy udziale prokuratora Ewy Bartkiewicz-Kęsiak, po rozpoznaniu w dniu 10 II i 19 V 2021 r. sprawy **S. N. i H. N.** oskarżonych o czyny z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12§ 1 k.k., na skutek apelacji obrońcy oskarżonych i prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z 27 lipca 2020 r. w sprawie II K 629/17,

1. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. 1.239,84 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć i 84/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. Zasądza od S. N. oraz H. N. na rzecz Skarbu Państwa po:
 - a) 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz
 - b) 314,96 (trzystu czternastu i 96/100) złotych tytułem ¼ części wydatków postępowania odwoławczego, zaś ½ części tych wydatków obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 248/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		

1. CZEŚĆ WSTĘPNA	
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu ogłoszony 27 lipca 2020 r. w sprawie II K 629/17.	
1.2. Podmioty wnoszące apelacje	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel pośilkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	W sprawie skarżący podnieśli zarzuty mieszane oparte na podstawach odwoławczych stanowionych art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. W konsekwencji Sąd w pierwszej kolejności (sekcja niniejsza - 3.1 i następna - 3.2) odniesie się do zarzutów obrazy przepisów postępowania, a następnie zarzutów oparcia rozstrzygnięcia na błędnych ustaleniach faktycznych, omówionych wspólnie w sekcji 3.3.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Prokurator w tirét
pierwszym i drugim
części wstępnej
apelacji podniósł
zarzut obrazy art.
167 k.p.k. poprzez:

- nieprzeprowadzenie
z urzędu
dowodu z
wyjaśnień
oskarżonych, co
miało wpływ na
treść
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
przypisania
oskarżonym
sprawstwa
czynu
wyczerpującego
dyspozycje art.
286§1 k.k. w zw.
z art. 12 k.k. w
zw. z art. 4§1
k.k.
- nieprzeprowadzenie
z urzędu
dowodu z
przesłuchania w
charakterze
świadków
uprawnionych
przedstawicieli
pokrzywdzonych
podmiotów
udzielających
kredytów oraz
pożyczek W. M.
(1), co miało
wpływ na treść
zaskarżonego
wyroku w
zakresie
przypisania
oskarżonym
sprawstwa
czynu

	wyczerpującego dyspozycje art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Odnosząc się do zarzutu nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z wyjaśnień oskarżonych warto zaznaczyć, że udział oskarżonych w rozprawie jest ich prawem, nie zaś obowiązkiem. Należy przy tym podkreślić, że oskarżeni nawet uczestnicząc w rozprawie nie mają obowiązku składania wyjaśnień oraz udzielenia odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania. To oznacza, że nie można sądowi czynić zarzutu nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z wyjaśnień oskarżonych. Co więcej żadna ze stron – nie wyłączając oskarżyciela publicznego, który przystąpił do sprawy w toku procesu, nie wnosila o przeprowadzenie			

tego dowodu, a
zważyć należy, że
oskarżani byli w
sprawie
reprezentowani
przez obrońcę i
mieli świadomość
stawianych im
zarzutów. W ocenie
Sądu Okręgowego,
prowadzenie
rozprawy pod
nieobecność
oskarżonych nie
miało wpływu na
treść rozstrzygnięcia
– bowiem zebrane
przez Sąd meriti
dowody pozwalają
na wyeliminowanie
wszelkich
wątpliwości
odnośnie sprawstwa
oskarżonych oraz
ich zamiaru i
winy. To H. N.
kontrolowała sferę
finansów
pokrzywdzonej,
która nie miała
możliwości
swobodnego
dysponowania
własnymi
dochodami, a w
rzeczywistości
dysponowała
wyłącznie
niewielkimi
kwotami
wydzielanymi jej
celem zakupu
znaczków
pocztowych czy
złożenia ofiary
podczas
nabożeństw.

W kontekście
omawianego zarzutu

kluczowym jest, że oskarżeni wiedzieli o toczącym się postępowaniu i znali treść zarzutów, bowiem osobiście odebrali odpisy aktów oskarżenia przesłane im wraz z pouczeniami (k. 33, 34). Co więcej, wnieśli odpowiedź na akt oskarżenia respektując termin z art. 338 § 1 k.p.k. (k. 35-37, 48), w której zajęli stanowisko, co do meritum. Dalsza postawa oskarżonych – w tym w szczególności nie stawienie się na badania do kolejno ustalanych biegłych z powołaniem się na zły stan zdrowia przy jednoczesnej zmianie miejsca zamieszkania i zamieszkaniem poza granicami kraju oraz wskazanie wadliwego adresu poczty elektronicznej (k. 162, 213), wyraźnie wskazuje na to, że oskarżeni faktycznie nie mieli woli udziału w toczącym się postępowaniu, a wszystko co chcieli do sprawy wnieść uczynili w ramach odpowiedzi na akt oskarżenia. W takiej sytuacji obowiązkiem Sądu było zweryfikowanie twierdzeń

oskarżonych
skonkretyzowanych
w odpowiedzi na akt
oskarżenia. I to jest
cezurą rzetelności
czynności sądu w
kontekście praw
oskarżonych, w
szczególności ich
prawa do
rozpoznania sprawy
przez niezawisły
bezstronny sąd.
To także dowodzi
bezzasadności
podniesionego w
uzasadnieniu
apelacji obrońcy
oskarżonych zarzutu
jakoby oskarżonym
nie przedstawiono
zarzutu i nie złożyli
oni wyjaśnień.
Żaden ze skarżących
powyższego nie
dostrzega i do
tych okoliczności
się nie odnosi, a
skoro tak, zarzut
nieprzeprowadzenie
dowodu z wyjaśnień
oskarżonych nie
mógł być
uwzględniony.

Zarzut
skonkretyzowany w
tirét drugim apelacji
prokuratora jest
dla Sąd źródłem
niejakiej
konsternacji. Otóż,
abstrahując od
znajomości akt,
już tylko lektura
pisemnego
uzasadnienia Sądu
Rejonowego
dowodzi jego
bezzasadności.

Wszak Autor apelacji pomija milczeniem to, że w sprawie Sąd ustalił pracowników (...) S.A. B. M. (k. 291-293) i L. G. (k.130- v załączonych akt sprawy II Ko 247/20 Sądu Rejonowego w Żaganiu wykonującego czynności w ramach pomocy sądowej), (...) (k. 399) i E. S. (k. 609) oraz (...) S.A. A. K. (k. 555) tj. osoby reprezentujące wskazane podmioty w umowach zawieranych z W. M. (1) i kontaktach z ww. oraz oskarżonymi, a co ważniejsze osoby te przesłuchał. Żaden z tych dowodów nie podważa wiarygodności twierdzeń W. M. (1), zaś zeznania L. G. pozostają znaczącymi w sprawie z uwagi na to, że świadek doskonale popamiętała relacje z pp. N., jak z p. (...) i wprost wskazała, że za p. (...) wszelkich wyjaśnień udzielała H. N.. Przemilczanie wskazanych dowodów przez prokuratora stanowi o bezzasadności omawianego zarzutu.

Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia oraz apelacji Prokuratora, w kontekście przedstawionej wyżej argumentacji dowodzi bezpodstawności twierdzeń prokuratora jakoby Sąd Rejonowy orzekając, uczynił to z pogwałceniem przywołanych przepisów postępowania. Twierdzenia skarżącego odnośnie obrazy przepisów postępowania są oczywiście bezzasadne – przy czym Sąd dobitnie wyraził to powyżej odnosząc się do zarzutów z tirét		

drugiego apelacji
Prokuratora.

Co tyczy się zarzutu
z tirét pierwszego
– ustawa nie
przewiduje środków
mogących zmusić
oskarżonych do
złożenia wyjaśnień.

Zarzut

nieprzeprowadzenia
dowodu z wyjaśnień
oskarżonych sam
w sobie stanowi
pogwałcenie art. 175
§ 1 k.p.k. Można,
czego prokurator
nie czyni, zarzucać
sądowi to, że
prowadził rozprawę
pod nieobecność
oskarżonych,
pomimo istnienia
przesłanek
nakazujących uznać
ich obecność na
rozprawie za
konieczną. Jednak
to nie do Sądu
Odwoławczego
należy wskazywanie
okoliczności to
uzasadniających.

Sąd Okręgowy w
niniejszym
postępowaniu,
wobec złożenia przez
oskarżonych
odpowiedzi na akt
oskarżenia oraz
zweryfikowania ich
twierdzeń tam
zawartych w toku
postępowania, nie
stwierdza, by Sąd
Rejonowy w
jakimkolwiek
momencie rozprawy
zobligowany był

uznać obecność oskarżonych na rozprawie za obowiązkową (k. 374 zd. 2 k.p.k.).			
3.2.	Prokurator w tirét trzecim części wstępnej apelacji zarzucił kwestionowanemu rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania tj. art. 5§2 k.k. polegająca na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonych, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie przypisania oskarżonym sprawstwa czynu wyczerpującego dyspozycje art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Również zarzut podniesiony w tirét trzecim apelacji oskarżyciela publicznego z przyczyn czysto metodologicznych nie może być uwzględniony. Zasada in dubio			

pro reo, której pogwałcenie skarżący zarzuca Sądowi Rejonowemu, to nic innego jak nakaz interpretowania nieusuniętych w postępowaniu dowodowym wątpliwości na korzyść oskarżonego. W przypadku kwestionowania wyroku skazującego, zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. musi identyfikować nieusuwalne wątpliwości, które Sąd wbrew nakazowi rozstrzygnął na niekorzyść oskarżonego. W sytuacji gdy w sprawie istnieją wątpliwości ale usuwalne, a nieusunięte w postępowaniu (niezależnie o ich źródła) nieuzasadnionym jest zarzut rozstrzygnięcia wbrew omawianej zasadzie. W takiej sytuacji skarżący dążąc do podważenia skazania winien skonkretyzować dowody istotne dla rozstrzygnięcia, których w postępowaniu nie przeprowadzono celem usunięcia wątpliwości. Tego w

apelacji prokuratora brak – pomijając oczywiście omówiony powyżej, fasadowy zarzut skonkretyzowany w tirét drugim dotyczący nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z przesłuchania w charakterze świadków przedstawicieli podmiotów udzielających W. M. (1) kredytów oraz pożyczek.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność zarzutu wynika wprost z braku jakichkolwiek wątpliwości. Bazą rozstrzygnięcia pozostają zeznania W. M. (1), opinia biegłej psycholog A. B. (1), dokumentacji dotycząca zobowiązań oraz niedostrzeżone		

przez skarżącego zeznania przedstawicieli podmiotów udzielających pożyczek i kredytów W. M.. O niezasadności zarzutu stanowi także i brak zdefiniowania w apelacji okoliczności nieusuwalnych, które wbrew zasadzie z art. 5 § 2 k.p.k. Sąd miałby rozstrzygnąć na niekorzyść oskarżonych.			
3.3.	Obaj apelujący zarzucili orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść. Obrońca, podnosząc ów zarzut jako jedyny, skonkretyzował, że ów błąd miał polegać na przyjęciu, że oskarżeni wspólnie i w porozumieniu doprowadzili W. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wprowadzili ją w błąd co do zamiaru spłacenia zaciągniętych zobowiązań finansowych, których to nie była w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

stanie samodzielnie
spłacać w ten
sposób, że
doprowadzili ją
do zawarcia i
podpisania umów
kredytów, pożyczek
oraz do przekazania
im przez W. M.
(1) dla ich własnych
potrzeb i celów
uzyskanych z tych
umów korzyści w
postaci gotówki i
zakupionych
przedmiotów,
podczas gdy
wnikliwa analiza
zgromadzonych w
sprawie dowodów
wskazuje, że
oskarżeni nie
popelnili
zarzucanych im
czynów.

Prokurator, poprzez
zapis z tirét
czwartego części
wstępnej apelacji,
poprzestał na
negacji zasadności
przypisania
oskarżonym czynu
zarzucając błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę orzeczenia
polegający na
przyjęciu, że
zgromadzony
materiał dowodowy
pozwala na
przyjęcie, że
oskarżeni dopuścili
się popełnienia
przypisanego im
w zaskarżonym
wyroku

	przestępstwa, w sytuacji, w której nie wynika to ze zgromadzonego materiału dowodowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie przypisania oskarżonym sprawstwa czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zważywszy charakter przytoczonych wyżej zarzutów zostaną one omówione wspólnie. Odnosząc się do skonkretyzowanego w tenorze apelacji obrońcy oskarżonych, a także i uzasadnieniu apelacji prokuratora zarzutu opartego na art. 438 pkt. 3 k.p.k. należy podkreślić, że jest bezzasadnym upatrywanie błędu w ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowego w rzekomej sprzeczności treści zeznań W. M.			

(1) i opinii biegłej psycholog obecnej podczas przesłuchania W. M. (1) z ustaleniem, że oskarżeni działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzili pokrzywdzoną w błąd. Istotą przypisanego oskarżonym czynu nie jest wyzyskanie błędnej oceny przez pokrzywdzoną przedsięwziętych przez nią działań skutkujących zaciągnięciem zobowiązań, a obliczone na osiągnięcie korzyści majątkowej nakłonienie pokrzywdzonej przez oskarżonych do pożyczania pieniędzy, opierające się na wprowadzeniu jej w błąd co zamiaru wykonania za pokrzywdzoną wynikających z tego faktu zobowiązań w postaci płatności rat pożyczek i kredytów. Trzeba pamiętać, co skarżący przemilczają, że pokrzywdzona samodzielnie nie dysponowała własnymi dochodami, nie dysponowała nawet drobnymi kwotami. W tym zakresie warto sięgnąć do

jej zeznań, których w tej części strony nie kwestionują, a z których jasno wynika, że W. M. (1) miała wydzielanie wyłącznie drobne kwoty i to tylko na ofiarę w kościele czy znaczek pocztowy (k. 247-253, 657v-658v). Sąd I Instancji ustalił, że W. M. uczestnicząc w czynnościach związanych z udzielaniem pożyczek miała świadomość znaczenia przedsięwziętych czynności oraz wiedziała jakie skutki ma podpisywanie umów i to ustalenie znajduje oparcie i w zeznaniach pokrzywdzonej, i w opinii biegłej A. B. (k. 282-286, 293-295v). Sąd – wbrew także twierdzeniom oskarżyciela publicznego – powyższe respektuje. Przystępując do oceny istoty działania oskarżonych wywodzi nie z tych okoliczności a z tego, dlaczego pokrzywdzona w owych czynnościach uczestniczyła (bo została wprowadzona w

błąd przez oskarżonych co do tego, że będą oni spłacać raty wynikające z pożyczek i kredytów przez nią zasięgniętych), jak dotarła do tych banków (pokrzywdzona była całkowicie zależna od oskarżonych w kwestii podróży czy przejazdów), jaka była jej świadomość co do realizacji zobowiązań na niej ciążących (oskarżeni zapewniali ją o tym, że zobowiązania są spłacane, a jednocześnie izolowali ją od informacji tym zapewnieniom przeczącym). Niewątpliwie pokrzywdzona, skutkiem stanu zdrowia i doświadczenia życiowego (doświadczenie przemocy w okresie małżeństwa, strata syna skutkująca reaktywnym zespołem urojeniowo-omamowym wymagającym psychiatrycznego leczenia zamkniętego, a następnie śmierć córki) była osobą nieporadną, nazbyt ufną czy wręcz naiwną, a przez to

nieostrożną – ale to właśnie te jej cechy wykorzystali oskarżeni.

Oskarżycielka, mając świadomość swojego położenia (brak zainteresowania dzieci, czy też niechęć oskarżycielki do skorzystania z ich pomocy) i roli oskarżonych jako faktycznych opiekunów i gwarantów jej przeżycia ufała im, także co do wspomnianych zapewnień o tym, że zobowiązania zaciągnięte przez nią w ramach umów pożyczek są na bieżąco regulowane. Na to zresztą uwagę zwróciła biegła psycholog, która wskazała, że w okresie zarzutu pokrzywdzona odczuwała obawy o swój los, tym tłumacząc jej naiwną postawę.

Podsumowując obaj skarżący wskazując na rzekomy błąd w ustaleniach faktycznych powołują się na okoliczności znajdujące oparcie w uznanym za wiarygodne dowodach.

Jednocześnie obaj

skarżący
przemilczają to co
Sąd Rejonowy
oczywiście zasadnie
uznał za podstawę
działań
przestępnych
przypisanych
oskarżonym.

W zakresie podstawy
faktycznej
rozstrzygnięcia,
pomijając zeznania
W. M. (1) i
opinię biegłej A.
B., znaczącymi są
zeznania M. N.,
z których wynika
mechanizm
działania, jak i
zamiar oskarżonych.

Podczas
przypadkowego
spotkania w banku,
w K., oskarżeni
stwierdzili, że
przyjechali po
pożyczkę i
jednocześnie
przyznali, że to
będzie pożyczka „na
siostrę”. Również
sami oskarżeni
przekazali M. N.
informacje o tym,
że nie była to ich
jedyna pożyczka (k.
289v) w ten sposób
zaciągnięta.

Konkludując Sąd
Okręgowy nie
podziela stanowiska
obrony jakoby Sąd
dokonał błędnych
ustaleń faktycznych.
Poczynione przez
Sąd ustalenia
wynikają

bezpośrednio z zeznań W. M. (1) i opinii biegłej A. B. (1).		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów (obrońca), ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania (obaj skarżący, przy czym w przypadku obrony jest to wniosek alternatywny).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zarzut oparcia rozstrzygnięcia na błędnych ustaleniach faktycznych nie mógł być uwzględniony, skoro obaj skarżący wadliwie identyfikują istotę działania przestępnego przepisane oskarżonym. Nie chodzi w nim o		

to, że pokrzywdzona miała świadomość przedsięwziętych działań, a o to, że została do nich nakłoniona poprzez wprowadzenie w błąd przez oskarżonych, że w zamian za pozyskane z umów środki pieniężne, którymi z wyłączeniem pokrzywdzonej dysponowali, będą wykonywać ciężące na pokrzywdzonej obowiązki pożyczkodawcy (kredytobiorcy). Tym samym Sąd żądanie zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonych uznaje za jednoznacznie bezzasadne.

Ustawa, w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. stanowi o tym, że uchylene orzeczenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji może nastąpić wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach. Składając więc wniosek kasatoryjny profesjonalista winien wyłuszczyć, a przynajmniej wskazać, na której z owych przesłanek

wniosek opiera.
Tego w apelacji
prokuratora próżno
szukać.

Uwzględniając
zarzut z sekcji
3.1 można zakładać
(choć Sąd zdaje
sobie sprawę z
ryzyka
wnioskowania w
oparciu o wywody
skarżących), że
prokurator ów
wniosek wywodzi z
konieczności
przeprowadzenia na
nowo przewodu
w całości. Tyle,
że skarżący nie
wskazuje na
konieczność
powtórzenia
dowodów już
przeprowadzonych,
a nawet nie podnosi
zarzutu ich wadliwej
oceny, a jedynie
wskazuje na brak
przeprowadzenia
dowodu z wyjaśnień
oskarżonych oraz –
oczywiście
bezzasadnie – zarzut
nieprzeprowadzenia
dowodu z zeznań
osób –
reprezentantów
podmiotów
udzielających W.
M. pożyczek oraz
kredytów ujętych
w opisie czynu
przypisanego –
oczywiście
bezzasadnie, bo
skarżący przelicza
ustalenie źródeł
dowodowych przez
sąd i

przeprowadzenie z nich dowodów opisanych sekcji 3.1. Konkludując żądanie uchylenie wyroku i przekazania sprawy Sądowi meriti nie tylko nie zostało należycie nieuzasadnione, ale i pozostaje oczywiście bezpodstawnym.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie ujawniono.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Stwierdzenie sprawstwa i winy S. N. i H. N. w zakresie czynu przypisanego im w pkt. 1. wyroku Sądu Rejonowego w		

Sieradzu z 27 lipca 2020 r. w sprawie II K 629/17, a także rozstrzygnięcia następcze powyższego o charakterze penalnym i finansowym.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a w sprawie niniejszej także w granicach podniesionych zarzutów. Sąd Okręgowy nie podzielił zapatrywań skarżących wyrażonych podniesionymi zarzutami, które okazały się chybionymi. Sąd Okręgowy nie stwierdził także, by utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy było rażąco niesprawiedliwe, by zaskarżone orzeczenie było dotknięte bezwzględными przyczynami odwoławczymi, a także by wymagało korekty w zakresie zastosowanych przepisów ustawy karnej.	

Analizując katalog okoliczności uwzględnionych przez Sąd Rejonowy przy wymiarze kar Sąd nie stwierdza, by dolegliwość skazania wynikająca z postanowień zaskarżonego orzeczenia wymagała korekty, bowiem nie przekracza ona ani stopnia winy oskarżonych ani społecznej szkodliwości dokonanego przez nich wspólnie i w porozumieniu czynu złożonego z wielu zachowań jednostkowych. Powyższe w równym stopniu dotyczy rozstrzygnięć penalnych jak i orzeczonego środka kompensacyjnego.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

1.9. **Uchylenie wyroku sądu**

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	W toku postępowania odwoławczego każde z oskarżonych korzystało z pomocy ustanowionej z urzędu obrońcy, który oświadczył, że opłata za udzieloną oskarżonym pomoc nie została zapłacona w całości lub w części. Wysokość należnego obrońcy oskarżonego wynagrodzenia ustalono wg stawki minimalnej w oparciu o §17 ust. 2 pkt. 4 w zw. z §20 i §4 ust. 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez	

	adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18).	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Przedmiotem postępowania odwoławczego były dwie apelacje wywiedzione przez obrońcę oskarżonych oraz prokuratora. W związku z nieuwzględnieniem obu apelacji, zgodnie z art. 633 k.p.k., Sąd wydatkami po 1/2 części obciążył obie skarżące strony. Ogół wydatków w sprawie określają koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym zasądzone w pkt 2. oraz zryczałtowane koszty doręczeń. W konsekwencji wydatkami w kwotach po 314,96 zł należało obciążyć każde z oskarżonych, a pozostałą kwotą Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca obojga oskarżonych.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonych.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie (wniosek alternatywny)	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Sieradzu.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Stwierdzenie sprawstwa i winy obojga oskarżonych.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana